



## Dobra knjiga človeka plemeniti

**Vključevanje šolarjev v akciji bralne značke. Proslavitev 20-letnice bralne značke letos v Ljubljani. Pobuda izhaja iz Prevalj. Kaj lahko starši storijo v pomoč in pri vzgoji otroka, da mu bo knjiga prijateljica.**

Statistike pravijo, da Slovenci malo beremo. To negativno sliko pa precej rešujejo naši šolarji, saj imamo 130.000 mladih bralcev, ki v tekmovanju za bralno značko dokazujejo, da knjiga le ni tako redek pojav v naših domovih.

Za proslavitev 20-letnice te plemenite akcije je Zveza bralnih značk Slovenije določila 17. september, dan, ko je pred deseti leti umrl France Bevk, oziroma 90 let, ko se je na ta datum rodil. Poslej bo to tudi prvi dan tekmovanja za bralne značke, ki bo trajalo do 2. aprila 1981, do mednarodnega dneva mladinske književnosti.

Iz naše občine se je proslave v Ljubljani udeležilo pet pridnih bralk. Na šoli smo takoj naslednji dan posvetili oddajo šolskega radia tej temi, saj smo vedeli, da tudi ostale značkarje zanima, kako so doživlele ta praznični dan.

ROSANDA: Najprej smo šle v OŠ Ledina na srečanje s tremi umetnicami. Pripovedovala bom o Saši Vegri, pesnici, ki nam je prebrala nekaj svojih igrivih pesmi. V primerjavi z drugimi je bila nekoliko zadržana, resna. Ugotavljale smo, da jo verjetno bolj izposluje njen notranji svet. Letos je za zbirko pesmi Mama pravi, da v očkovih glavi, dobila Levstikovo nagrado. Piše pa tudi za odrasle.

VESNA: Pisateljica Polonca Kovač nam je prebrala zgodbo o Lenki. Povedala je, da piše trenutno zgodbo o Urškah, tako da bodo imele zdaj tudi deklice svojo knjigo. Fantje jo že imajo, pod naslovom Andrejev ni nikoli preveč. O svojem delu je dejala, da jo čisto prevzame, ko začne enkrat s pisanjem. Včasih se zgodi, da so za kosilo zaradi tega samo ocvrta jajca.

ALENKA: Jelka Reichman je znana ilustratorica otroških knjig ter revij in je za svoja kvalitetna dela dobila že mnogo priznanj in nagrad.

Na velik papir nam je narisala dve risbi ter dodala, nekaj šaljih spominov iz svojega otroštva. Spominja se, da je rada risala, odkar se zaveda. Celo učenje je včasih zanemarjala na ta račun. Pred starši je skrivala barvice in vodo v predal, na mizi pa je imela tudi knjige, če je kdo stopil v sobo. No, zdaj lahko riše, kolikor ji srce poželi, saj ima mnogo naročil, vendar ji ni vedno lahko, ker mora paziti, da se ne ponavlja v svojih idejah.

ROSANDA: Ob 11. uri se je začelo slavnostno praznovanje v dvorani Cankarjevega doma, ki še ni doživel uradne otvoritve. Veliko detajlov je namreč še v gradnji. Dvorana je lepa, pravijo, da ima vrtljiv oder, kakršnega premore le še nekaj dvoran na svetu. Pri vходу smo dobili jubilejne značke in estetsko opremljen zlozljiv plakat, ki ga je opremila Jelka Reichman. Takoj smo navalili tudi na avtograme znanih pisateljev in pesnikov, ki so sedeli v prvi vrsti. To nam bo seveda lep spomin na ta dan.

VESNA: Program so pričeli z Bevkovimi besedami, ki jih je izrekel mladim bralcem ob podeljevanju bralnih značk v Idriji. Potem so podelili priznanja Zlatih knjig, plakete kurirja Jovice in Bevkov kipec. Navdušil pa nas je tudi lep program s pripovedmi iz del naših književnikov ter folklorne in plesne skupine. Folklorna skupina z Raven na Koroškem je prikazala stare plese in običaje, ki jih sploh ne poznamo več.

ALENKA: Zelo prisrčno in preprosto nam je spregovoril tudi Stanko Kotnik iz Prevalj, ki je pobudnik bralnih značk. S svojim takratnim ravnateljem Leopoldom Suhodolčanom sta prvič uresničila zamisel bralnih značk ob 10-letnici smrti Prežihovega Voranca. Značke z imenom tega pisatelja so podelili seveda povabljeni pisatelji, ki od takrat naprej vedno obiskujejo zaključne prireditve tekmovalcev. Tu seveda ni prvih, drugih mest, zmagovalci so vsi, ki preberejo določene knjige...

Dekleta so pripovedovala še o razstavi Bevkovih knjig na SAZU, ki so si jo ogledale domov grede. Razstavljenih je bilo okrog 150 njegovih del v raznih izdajah in tudi dela, prevedena v japonščino, kitajščino, turščino, nemščino, angleščino, ruščino itd.

V šolskem radiu smo posredovali tudi anketo, ki smo jo iz-

vedli po razredih v zvezi z bralno značko. Nekateri razredi imajo prijavljene vse učence, drugi le polovico, tretji pa se še niso odločili.



Prvi, Prežihovi znački, se je pridružilo še 26 značk znanih pesnikov in pisateljev. V Zasavju imamo Cankarjevo.

V oddaji smo imeli tudi razgovor z bralci razredne stopnje, ki so odgovorili na vprašanja, kaj trenutno berejo, zakaj so vključeni v tekmovanje za bralno značko in če obiskujejo šolsko knjižnico.

K mikrofonu smo povabili tudi tovarišico Marico Klemen, pomočnico ravnateljice, ki je dejala: »Dovolite, da ob tej kulturni akciji, ki je s Koroških Prevalj nastopila zmogovito pot po vsej Sloveniji in celo med mejci, vsem značkarjem iskreno čestitam. Pri nas teče že 15. leto Cankarjeve bralne značke. Želim, da bi se tekmovalcem priključili še tisti, ki premalo berejo, saj vemo, da dobra knjiga človeka plemeniti, ga dviga k dobremu in mu širi obzorje. Posebno priznanje izrekam tudi vsem tovarišicam učiteljicam — mentorjem, ki nesebično stojijo ob strani značkarjem in jih vzpodbujajo.

Seveda bi bilo prav, če se vprašamo, kako bi potek tega tekmovanja še izboljšali. Znano je, da precej prijaviteljev med letom odstopi, oziroma ne prebere vseh knjig. Njim bi morali posvečati več pozornosti učitelji in starši. Včasih je dovolj že kratek razgovor, ki pokaže, da učenec nima volje poiskati predpisane

knjige. Opozoriti moramo, da je letos izbor knjig zelo obsežen in ne bo težko dobiti tistih pet oziroma šest del, ki so predpisana za posamezno stopnjo (glej Pionirski list št. 3). Starši bi lahko kakšno od teh del tudi kupili oziroma vplivali na otroka, da si kdaj obogati svojo knjižnico tudi s svojim prihrankom. Tako si pridobiva pozitiven odnos do knjige, ki ga bo spremljal tudi kasneje.

Mogoče bo statistika čez nekaj let v zvezi z bralnimi navadami Slovencev pokazala ugodnejšo sliko.

Fanči Moljk  
Osnovna šola  
Dol pri Hrastniku

V sodelovanju z OK ZSMS Hrastnik, bomo sedaj nekaj mesecev objavljali prispevke o delu in dejavnostih OK ZSMS Hrastnik. Kot najbolj zanimivo je informiranje, zato smo se odločili prvo za leto. Preberite:

### INFORMIRANJE V ZSMS

Sistem informiranja je kot sestavni in samostojni del socialističnega samoupravljanja eden bistvenih pogojev za odločanje in ustvarjalno vključevanje delovnih ljudi in občanov v samoupravno življenje.

ZSM je zainteresirana za celovit in vsebinsko bogatejši ter prodornejši mladinski tisk, ki bo uspešno opravljal svoje informativno in vzgojno poslanstvo. Z našim aktivnim vključevanjem v samoupravno organiziranost mladinskega tiska moramo doseči, da bi vsi mediji informiranja bili dejanski odraz potreb in interesov mladih.

Na OK ZSMS Hrastnik imamo skupino fantov in deklet, ki delujejo v sklopu Centra za obveščanje in propagando. Te mladinke in mladinci se trudijo, da bi prikazali dejavnost mladine v Hrastniku širši javnosti. Izdajajo bilten, za katerega pa na žalost pripravijo materiale sami. Žal ni pravega odziva za dopolnitev oziroma iz OO ZSMS ni predlogov in prispevkov za bolj kvaliteten bilten.

Razširjati moramo akcijo, da bo sleherni mladinec poznal bilten OK ZSMS ter da bo tudi pošiljal zanj članke. Prav tako moramo nadaljevati, da bo vsaka OO ZSMS imela svoje glasilo ali pa vsaj informacije, s katerimi naj bi seznanjala mladino o njenem delovanju.

# Šport in rekreacija - iz meseca v mesec

Šport, pa naj bo vrhunski ali pa samo tekmovalni, zahteva vse več sredstev. Tudi v Hrastniku glede tega problema nismo izvezeti. To nedvomno potrjuje tudi dejstvo, da se je na IO TKS zbralo lepo število zahtevkov za dodatna sredstva v letu 1980. Kje in kako ustvariti ta sredstva pa klubom in društvom ne povzroča kakšnih posebnih skrbi: zahtevajo le sredstva in...

**Pirš Borut** — hrastniški Rogovec je za manj znane poznavalce kolesarskih razmer pri nas, nepričakovano osvojil letošnje člansko republiško prvenstvo. Od sedmih dirk, štiri najboljše uvrstitve so štele za končno razvrstitev, je bil Borut vedno v vrhu in na koncu večno drugi zasluženo osvojil naslov republiškega prvaka za leto 1980. Kot kaže, še ravno pravnji čas, kajti Borut je te dni oblekel vojaško suknjo. Po končanem kadrovskem roku pa ima tudi svoje »posebne« nadržte.

**Ojsteršek Andreja** je po krajši turneji na Kitajskem sicer osvojila I. selekcijski turnir najboljših članic SRS. Žal pa je pri tem staknila nevšečno poškodbo, ki jo utegne še kako ovirati pri nadaljnjih nastopih. Upamo le, da poškodba le ni tako huda in da se bo Andreja lahko načrtno pripravljala in redno nastopala. Kajti pred njo in vrsto naših najboljših igralcev je na-

slednje leto nastop na svetovnem prvenstvu, ki bo pri nas — v Novem Sadu.

**Revirski gasilci:** ekipe revirskih prostovoljnih društev, so se pomerili v Zagorju na conskem tekmovanju v obvladovanju specifičnih (osnovnih) gasilskih veščin. Med 34 ekipami (toliko PGD namreč deluje v vseh treh občinah) so se najboljše odrezali Hrastničani. Ekipa PGD Hrastnik mesto je osvojila 1. mesto in s tem pridobila tudi uvrstitev v nadaljnje tekmovanje. Zelo dobri pa sta bili tudi ekipi iz Prapretnega in Dola z osvojitvijo 6. in 7. mesta.

**Tekmovanja v zasavski nogometni ligi** so, vsaj kar zadeva število nastopajočih ekip, močno okrnjena. Ta ugotovitev velja zlasti še za rekreativno člansko ligo, kjer nastopa samo še sedem ekip od lanskoletnih desetih. Vzrokov, zakaj takšen »odpad« števila nastopajočih ekip ne gre iskati preko teh kratkih vrstic. Gotovo pa je, da posledice nikakor niso v prid razvoju športno-rekreativne dejavnosti in še manj »odpisanih« nogometašev.

**Informacijsko naj vam zaupam**, da so že storjeni prvi konkretni koraki glede izbiranja in proglasitve najboljšega športnika, športnice in športne ekipe Revirjev. Pobudo, ki je prišla iz lokalne radijske postaje, so prejele vse tri revirske Telesno-kulturne skupnosti. Na izvršnih odborih teh skupnosti pa je, da pobudo spravijo v življenje.

**Nogomet, zlasti mali**, postaja vse bolj priljubljen med našimi delovnimi ljudmi. Takšno ugotovitev potrjuje tudi veliki turnir, ki so ga pripravili konec preteklega meseca dolski mladinci in na katerem je nastopilo kar 15 ekip iz Sevnice, Zagorja, Trbovelj in Hrastnika.

**Resnična bojazen**, da je poškodba najboljše slovenske namiznoteniške igralke Andreje Ojsteršek, je kot vse kaže bila odveč. To je demantirala igralka sama z odlično uvrstitvijo in še boljšo igro na 4. turnirju zagrebske Industrogradnje. Med dvanajstero naših najboljših igralcev (res da so manjkale resnično najboljše) je Andreja zasedla izvrstno 3. mesto, ter se skupaj z Branko Batinič in Tatjano Krnsnik uvrstila v državno reprezentanco, ki nas je zastopala na letošnji Balkanijadi v Varni (Bolgarija).

**Ekip za tekmovanja v okviru DSI** je prijavljenih premalo. Kaj hočemo, kaj želimo in ne nazadnje tudi, kaj naj storimo. Rekreativne dejavnosti ni. Morda že res, toda, koliko smo pripravljeni sodelovati. Kako najti odgovor in kaj storiti? To vprašanje se vsiljuje samo po sebi ob dejstvu, da je razpis s strani TKS glede delavskih športnih iger — trimška tekmovanja za leto 1980 šel kar na preko 120 naslovnikov. Prijave pa je poslalo le »5 — pet« delovnih organizacij in postaja Ljudske milice. Veš morda odgovor ti — dragi bralec?

**Kegljišče na Logu** je na očigled celotne javnosti zaprto že tri mesece. Zakaj? — se zamaš sprašujejo tisti, ki jih v preurejeno kegljišče (popravljen steze) vleče iz dneva v dan. Zadeva je prišla že tako daleč, da je moral poseči IO TKS, ki naj bi v dogovoru z DO »14. oktober« in Rudnikom dosegel sporazum, od katerega bi imeli največ koristi uporabniki. Kratak stik je nastal namreč na relaciji omenjenih zainteresiranih strani glede upravljanja oziroma lastništva objekta.

**Rekreacija v naši delovni organizaciji** vse bolj šepa. Čeprav še kako poudarjamo potrebo po dobrih organizacijah, pa je le-teh vse manj. V zadnjih osmih letih, kolikor Partizan Slovenije organizira šolanje organizatorjev športne rekreacije, je tovrstno izobrazbo iz naše sredine pridobil le »en« sam športni entuziast. Zato morda tudi ni čudno, če za delo na tem področju ni več pravega zanimanja. In kar je še slabše, tudi izgledov za izboljšanje stanja ni in ni.

**Evidentno je**, da s tako pičlimi sredstvi kot doslej (0,41 % iz BOD) ni mogoče zahtevati nadaljnji razvoj telesne kulture v občini. Res, da se marsikomu zdi tudi ta višina mnogo prevelika in da se sprašujejo, kam neki gre ta denar. Toda le takrat, ko se odločamo o višini prispevne stopnje. Kot uporabniki pa imamo precej drugačno mnenje in tudi mišljenje. Takrat so namreč apetiti in želje večje kot pa nam finančne možnosti to omogočajo. Dvostransko mišljenje?

**Akcija NNNP 1980/81** zahteva angažiranost vseh družbenih struktur na vseh področjih. Zato ni odveč ponavljati, da se morajo vanjo aktivno vključiti tudi vse telesno-kulturne organizacije, vsa društva in vsi klubi. Izdelani programi aktivnosti vključujejo slehernega posameznika. Kajti le ob tako zastavljeni akciji je tudi lahko pričakovati ugodne rezultate le-te.

**Celovit organizacijski pogon**, veliko število igralcev vseh štirih selekcij daje upravičeno upanje, da se hrastniškemu nogometu morda le obetajo lepši časi. Igrišče na Rudniku je zasedeno vse dni v tednu, tako da tudi ni sposobno sprejeti vseh mladih ljubiteljev »žogobrc«.

**Igralke Kemičarja** so se uvrstile v II. zvezo namiznoteniško ligo — zahodna skupina. Vse lepo in prav. Težave pa so s sredstvi. Kajti NTK Kemičar potrebuje za ta razširjeni program (poleg igranja v II. zvezni ligi je tu še delno financiranje priprav kandidata za nastop na svetovnem prvenstvu) nič več ali nič manj kot 56.000 din.

**Joško Senica** — Oki, nekdanji izvršteni košarkar KK Hrastnik, pa tudi Rudarja iz Trbovelj, in zadnja tri leta tudi ljubljanske Iskra-Olimpije, bo v naslednji sezoni skušal pomagati k čimboljši uvrstitvi trboveljskih košarkarjev.

**S prihodom Lazarja Lečiča** v Ljubljano, se poti mnogih mladih košarkarjev spreminjajo. Joško je izbral tisto najbolj zanesljivo za življenjsko existenco. Dokončati namreč želi študij na elektrotehniški fakulteti in se posvetiti svojemu poklicu. Odločitev v pravem trenutku!

**Aforizme ali kakorkoli že** hočete imenovati te kratke zapiske je tudi tokrat zbral, po svoje uredil in zapisal Jože Premec.

## NA KRATKO

Kljub želji in prošnji, da bi se povečalo število dopisnikov za naš Glas mladih, smo še vedno ostali isti.

Pa vseeno preberite kratke novice, ki smo vam jih pripravili.

— Pred dobrim mesecem so se končale vse delovne akcije širom naše domovine. V soboto, dne 27. 9. 1980 je bilo v Gorah nad Hrastnikom brigadirsko srečanje, ki so se ga udeležili vsi brigadirji letošnjih brigad iz OK Hrastnik, ter nekateri veterani. Brigadirsko srečanje je organiziral Center za MDA OK ZSMS Hrastnik v sklopu z KS Turje—Gore, ki je organizirala lokalno delovno akcijo. Brigadirji so pomagali pri delu vodovoda na Kopitniku. Po opravljeni akciji so se zbrali v domu v Gorah, kjer so obujali spomine na brigadirske dni.

— Predsedstvo ORB »Steklari Jugoslavije« nam je pred kratkim poslal dopis s katerim nas je obvestil, da so brigadirji Mikanovič Duško, Greben Alenka, Jelakovič Branko in Rajh Drago, ki so se udeležili delovne akcije Steklar Jugoslavije, dosegli najboljše delovne uspehe v njihovi izmeni. Tudi mi jim iskreno čestitamo.

— Naj vam v tej rubriki tudi sporočimo vest, ki smo jo prejeli iz OK ZSMS Hrastnik. Predsednik mladine OK ZSMS Hrastnik, je pred kratkim rekel usodni »DA« in s tem zapustil samski stan. Upamo, da bo kljub temu še naprej dosegal na tem področju ostreznih uspehe.

## Spomin na počitnice

### PRI POTAPLJANJU

Bili smo na morju, vreme je bilo zelo sončno, voda topla in sklenil sem, da se bom potapljal.

Nadel sem si masko in plavati ter šel v vodo. Ko sem se potopil, sem zagledal majhno ribico in začel sem ji slediti. Ribica je vijugala sem ter tja, dokler je nisem izgubil, tedaj pa sem pogledal iz vode. Bil sem daleč od obale in tok je bil bolj močan kot sem si mislil. Začel sem plavati proti obali in tudi prišel do nje, vendar ves izčrpan in kakšnih 500 metrov nižje od mesta, kjer sem šel v vodo. Končno sem prispel do blazine in se utrujen vlegel nanjo. Zelo sem se izčrpal in sklenil, da navihanim ribam ne bom več sledil.

Dejan Povše, 7. b

### TUDI DELO JE PRIJETNO

V zadnjih dneh počitnic smo bili na Kopitniku. Pleli smo njive za lovce. Na njivi so imeli posejano deteljo, fižol, ohrovt in zelje za živali. Mi smo pulili z njive oljno repico. Dali smo jo na drevesne veje, da se bodo s semenom nahranile ptice. Tri ure smo pleli 125 metrov dolgo in 6 metrov široko njivo. Bilo nas je osem. Zelo sem vesela, da sem s tem deloma pripomogla k prehranjevanju živali.

Alis Humski, 7. b

### DOMOVINA JE LEPA

S stricem Stipetom sem letos v počitnicah šel v Dalmacijo. Potovali smo cel dan, ker smo se ustavili na Plitvičkih jezerih.

Spali smo v tipični vasi Dalmacije — Gljevu. Tam se igra nogomet kot obvezno dnevno opravilo otrok. Na dan smo igrali po 3 do 4 ure nogometa in pol ure briškule.

Ko smo se morali posloviti, mi je bilo kar žal. Potovanje domov je bilo še bolj zanimivo kakor tja. Ustavili smo se namreč v Drvarju, Bihacu, na Reki Cetini in reki Bosni.

Urban Moljk, 7. b

### RADOVEDNOST IN MAŠČEVANJE

Staremu atu sem pomagal obračati seno. Približala sva se staremu štoru hruške, v katerem je bila volbina. Zanimalo me je, kaj je v njej. Iz bližnjega grmovja sem odlomil palico in podrezal v luknjo. V trenutku se usuje iz nje roj sršenov. Ustrašil sem se in že začutil sršenov pik. Letel sem domov in mamlo prosil za malo oblogo. Bolečina in otekline sta minili, sršenom pa sva se s starim očetom maščevala tako, da sva jim gnezda zadimila. Najbrž bova imela drugo leto mir pred njimi.

Mitja Kranjc, 7. b